

VILLÁNYI LÁSZLÓ

Rajz Tandori Dezsőtől

*A címe: Érintőnövény – szerelem, rólad tudva
nekem dedikálva, évszámmal, de hónap és nap
nélkül, egymásba kanyarodnak a görbületek;
a pontos dátum a te leveleden található, amiben
este tíz órakor leírtad: megfogalmazódik bennünk
újra és újra az egymásba való visszakanyarodás.*

Telefon

*Fél éve még nem hittem volna, mint mágikus
tárgyat hurcolom magammal, a gondolatától is
irtóztam, hogy bárhol, bármikor megszólalhat;
azóta hányszor nyugtatgatott hangja, ha jelezte,
olvashatod izgatottan pötyögtetett mondataim,
s lett varázslat: mindig időben érkező üzeneted.*

Mondat Sulyok Gabriellától

*Álomjárók voltatok ott Budán – ezt a mondatot
ismételgeti a Körtérnél a negyvenhetes villamos,
amikor gyengéden kanyarodik az Eszék utca felé;
nap mint nap elhozza a piros hetes, éjszakáról
éjszakára fodrozódik a Feneketlen-tó vizén,
s reggelente rábólint a környék összes harangja*

A helyszín

*Évről évre, minden őszön, úgy ültem fel
piros biciklimre, mintha várt volna valaki
a folyónál, mániákusan tekertem a töltésen;
álltam az ártér fényeiben, akárha angyalok,
szálltak az ökörnnyálak, tartottam tenyerem,
mint egy majdani májusban, arcodra várva.*

Válasz Lovas Ildikótól

*Nézem fiam és kedvese kezét, milyen finoman
felelgetnek ujjai, hasonlóan a mi ujjainkhoz,
s a másik fiammal ugyanúgy fűlig ér a szánk;
már mind a hárman szerelemben, újságolom,
így hát Bácskát is bejárja a hír, s rögtön jön a
válasz: meglehetősen hízelgő a női nemre nézve.*

Rózsa

*Istenem, ha ezt látnák osztálytársaim,
még így, harminchat éves késéssel is,
amint átölelsz iskolám kapuja előtt;
éneked a jól ismert folyosón, a hajdani
fiúhoz ér, s a szomszéd egykori kertjében
illatozni kezd a valaha nyílt összes rózsza.*